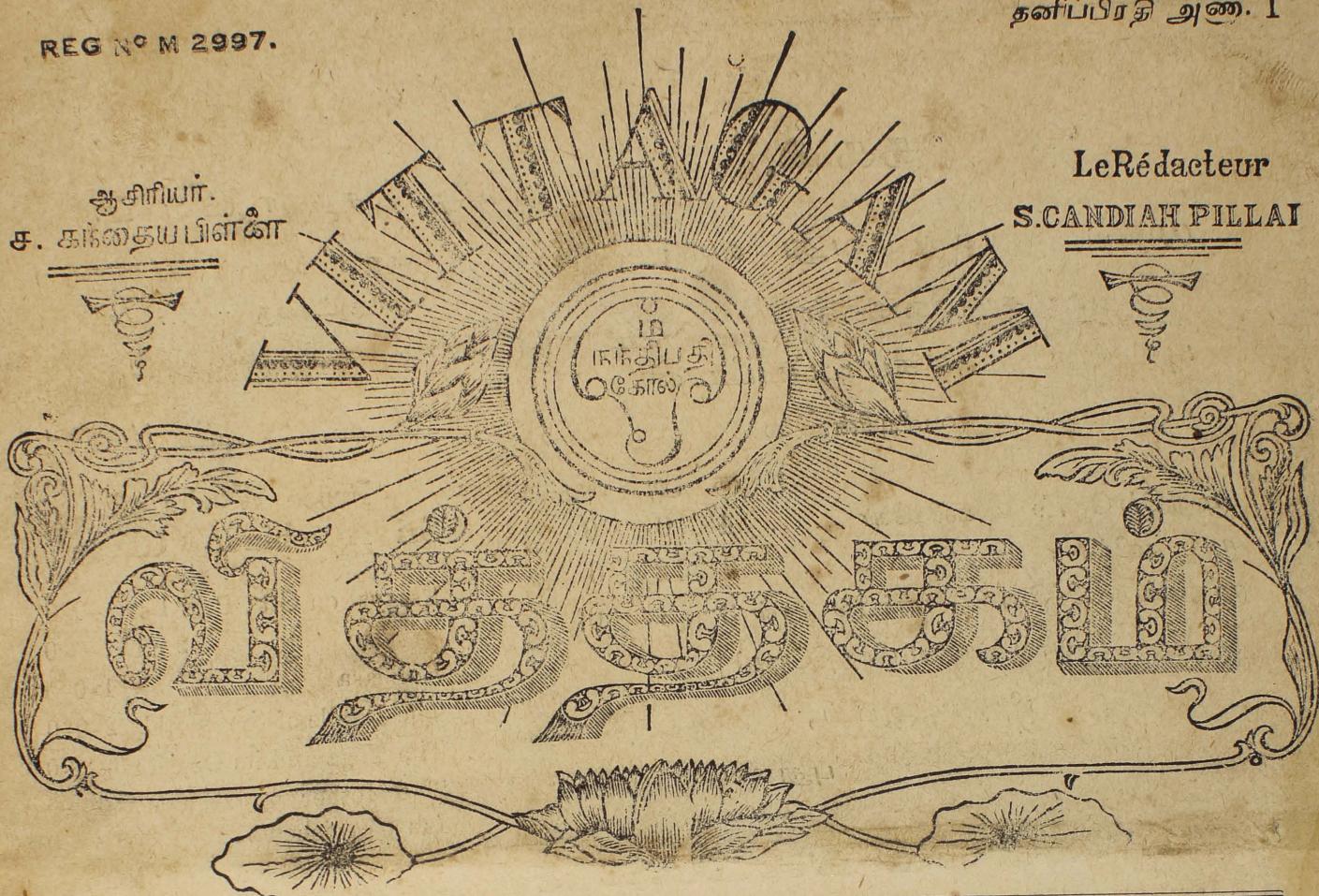

ஆசிரியர்.
ச. கந்தையப்ள்ளீ

Le Rédacteur

S.CANDIAH PILLAI

ஓரு செந்தமிழ் வாரப் பத்திரிகை

VOL. III

புதுவை, தாது வெஸு ஐப்பசி மூ' கநல (29—10—36)

No. 46.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம்.

மையாரும்மிடற்றுய்மருவார்புரமுன்றெரித்த
செய்யார்மேனியனேதிகழும்முதுகுன்றமர்ந்தாய்
பையாருமரவேரல்குலாளிவள்வுகென்று
ளையாதந்தருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே.

நடியோனுன்முகனுமிரவியொடுமீந்திரனும்
முடியால்வந்திரைஞ்சமுதுகுன்றமர்ந்தவனே
படியாரும்மியலாள்பரவையவள்தன்முகப்பே
யடிகேள்தந்தருளாயடியேனிட்டளங்கெடவே.

“வித்தகம்.”

—
—
—

முதல் இரண்டாவது வருட
சுஞ்சிகைகள்
புத்தகங்களாக கட்டப்பட்டன.

ஓவ்வொடு வாலியுமின் விலை

ரூ அ பை

முதுகில் தோல் — கலிக்கோ	4	0	0
முழு கலிக்கோ	3	12	0
முதுகில் கலிக்கோ -- மார்பில் தாள்	3	8	0

(தபால் செலவு பிரத்தியேகம்)

வித்தகம் ஆபீஸ்,

புதுவை.

உங்கள் வியாபாரம்
விருத்தியாக
வேண்டுமானால்
வித்தகத்தில்
விளம்பரம் செய்யுங்கள்

“வித்தகம்.”

சந்தா விவரம்.

ஊள் நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ3-0-0
வெளி நாட்டிற்கு ரூ1 0-0

“வித்தகம்” ஆபீஸ்

புதுவை.

Prose Works of Sri Aurobindo Ghose

Essays on Gita Part 1 st	5-0-0
Do	2 nd 7-0-0
Kalidasa	1-0-0
The Riddle of the World	2-0-0
The Yoga and its Objects	0-12-0
The Mother	1-0-0
Ish Upanished	1-8-0
War & Self Determination	2-0-9
Lights of Yoga	1-4-0
Bases of Yoga	3-0-0
The Ideal of the Karmayogin	1-12
Ideal and Progress	I- 0-0
The Superman	0-6-0

NANDHI
PUBLISHING HOUSE
PONDICHERRY.

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.
வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் 1க்கு
ரூ 0—8—0
நீடி தத் த விளம்பரங்களுக்கு
தனி விகிதம்.

மாணைஜர்,
“வித்தகம்” ஆபீஸ்
புதுச்சேரி.

(22-10-26)

வ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்செய்
துய்மின் கருதுபிய
ஞாலமுண் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலடண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

எண்ணு

வித்தகம்

புதுவை
தாது வெஸு ஜப்பசி மீ கந வ

திருக் குறள்

இரண்டாவது குறள்.

பொய்யில் புலவர் எனவும் முதற்
பாவலர் எனவும் அறிஞர்களால்
போற்றப் பட்ட தெய்வப் புலமை
வாய்ந்த திருவள்ளுவ நாயனார்
அருளிய திருக் குறள் என்னும் தமிழ்
வேதத்தில் கடவுள் வாழுத்து என்னும்
முதலாம் அத்தியாயத்தில் இரண்ண
டாம் சூக்தபாகி மிரிவது

சுந்தரனு ஸாய பயனென்கொல் வாலறிவு
னாற்று டொழாசு ரெனின்.

என்னும் குறட்பா ஆகும்.

இதற்கு முந்திய சூக்தமாகிய
“அகர மதல” என்னும்
குறட்பா “வித்தகம்” தொகுதி
இல. 44 45. இல் ஒரு சிறிது விளக்கிக்
கூறப்பட்டது.

உலகங்கள் அனைத்தும் அஃதாவது
சரம் அசரம் என்னும் சங்கம் தாவ
ரங்கள் அனைத்தும், நாத தத்துவமும்
(ஒலிகள் அனைத்தும்) ஆதி என்னும்
தத்துவத்தை உடையன — ஆதி
என்னும் தத்துவத்தை னின்று—
ஆற்றலி னி விறு—சத்தியி னின்று
தோற்றிபன வாகும் என்பதனை
நாயனார் தமது திருக் குறள் முதற்
குறளால் விளக்கிக் காட்டி,

அந்த ஆதி என்னும் சத்திப்பையே
தொழு வேண்டும்—பொற்ற வேண்டும்
எனக் குறிப்பால் உணர்த்துபவராய்
ஷதி முக்காலம் சூக்தத்தை அருளிச்
செய்தனர் என்பது நன்று பெறப்
படுகின்றது.

மேலும் அந்தச் சத்தியை சத்தி
என்னும் தாயை — அனைத்தையும்
ஆக்கி அளித்து அழிக்கும் அன்னை
யைப் போற்ற வேண்டியது யாவ
ருக்கும் இன்றி யமையாக் கடனாகும்
என்பதனையும்,

பெற்ற தாயைக் கொண்டு தான்—
அன்னையின் அளப்பில் கருணை யாற்
ருன்-அன்னை யானவர் தன் கணவைன்

“இதோ உன் தகப்பன்”

என்று தன் பிள்ளைக்குச் சுட்டிக்
காட்டு வதனுற்றுன்,

குழவியானது அப் பழக்க முதிர்க்
சியால், தன் முன்னிலையில் புன்னகை
புரிந்து அளவிலா மகிழ்ச்சியைத்
தன்னகத்து அடக்கிக் கொண்டு
கருணை நோக்குடன் தன்னை நோக்கும்
தகப்பனை நோக்கி நோக்கி அவனை
நாடி நாடி அவனைத் தாவியும் தகப்பன்
வாளா இருப்ப,

அதனால் அக் குழவிக்கு இயற்கை
யான ஆத்திரம் ஆக்க முற்றுக்
கண்ணீர் பெருக அழுத கொண்டே
தன் தகப்பனை அதிவேகமாகத் தாவிய
ஆங்கு,

புத்திர வாஞ்சையால் அத்தகப்பன்
மனம் இளகிக் குழவியைத் தன் இரு
கரங்களாலும் கட்டி அனைத்துக்
தன்மேல் ஏற்றி முத்த மிட்டி

“குழந்தாய்! உன் தகப்பனையை என்னைக்
கண்டனேயோ! என் அருமைச் சுதன் நீ
அவலோ! அழாதே! யான இருக்கின்றேன்;
உன்னை விட மாட்டேன்: என் கண்ணே!

என்று தாய் மனமும் கசிந்து உருகி
உவகை யடையுமாறு சரம் அளவியிப்
பலப்பல இன்மொழிகளால் அக்
குழவியுடன் சொல்லாடி, அதன்
மழலைச் சொற்களைக் கேட்டுத் தானும்
அக்குழவியின் மனப் பான்மைக்கு
ஏற்ப மழலைச் சொற்களால் உரை
யாடி நடித்து அக்குழவியைத் தேற்றி,

பருவங் தோறும் உரியன யாவற்
றையும் உவகைபொடு புரிந்து வபது
முதிர்ந்ததனால் பக்குவ முதிர்ச்சி
பெற்ற ஆங்கு:

புத்திர வாஞ்சை மேலீட்டினால்
அத் தகப்பன் தன் மகனது பக்குவ
நிறைக் குரிய அதிகாரங்களை அவ
அக்கு வழங்கி இயங்குமாறு செய்வன்
என்பதனையும்,

பக்குவம் ஏற்ற பெற்றி அடைந்து
பூரணப் பட்டுமி அத் தகப்பன் தன்
மகனுக்குச் சகல போகங்களையும்
கண்டு உண்டு உய்தி யடைதற் குரிய
நிலையைப் பூரணமாக வழங்குவன்
என்பதனையும்

கௌணை கபாடத்தால் விளக்காமல்
விளக்கிக் காட்டுகின்றார் புலவர் பெரு
மான் என் அறிதற் பாற்று.

இஃது உலகியலுக்கும் உண்மை
நிலையைப் பாரமார்த்திகத்துக்கும்
ஒக்கும்.

இதனுல் பெறப்படுவது யாது? கன்ற தாயைப் போற்றி அவள் அன்பை—கருணையைப் பெற்றாலன்றி அவள் அருளாலன்றி பிறவாற்றில் தகப்பனைக் காண முடியாது—அறிய முடியாது — அவன் கருணையைப் பெற முடியாது என்பதும்.

ஆதலால் அன்னையைப் போற்றுதலை—போற்றுதல் என்னும் அறத்தாற்றையாவரும் கைக்கொண்டு ஒரு கவேண்டும் என்பதும் ஆம்.

திருமந்திரம்.

அவளை யறியா வமரா மில்லை
அபாவாஸ்ரி செய்ய மஞ்சிளா மில்லை
அவளன்றி யைவரா லாவதொன் றில்லை
அவனன்றி யூபுக மாஹி யேனே.

(ஷ 4ம் தங். சத்திபேதம் - திரிபுரைச்
சக்கரம் மங். 9)

என எம் அண்ணல் அருளியதும் அறிக்.

[ஊர்புதுதல் — வாலறிவன் நற்றுள் கண்டு தொழுது ஆதனை அடையப் பெறுதல்.]

அன்னையைப் போற்றுவதே தவம். இதைவே கற்றல் என்னும் பயில்வு; தாலுச் சிவையாகிய அன்னையின் அருள் பெறுமாறு—பெற்ற அவளால் அப்பன் திருவடிக்கண்டு உய்கியடைய மாறு அத் தாலுச் சிவையைப் பிமல வல்லி யாக்குதலாகிய வாய்மைபான கல்லி என்பது.

ஆகலாற்றுன் இரண்டாவது குறட்பா புலவர் பெருமானுல் பின் வருமாறு அருளிச் செய்யப் பட்டது என அறிதற் பாற்று.

கற்றதனு லாய பயனென்கோல் நற்று டோழா ரேனின். [வாலறிவ
என்பது குக்தம்.

இக் குறட்பாவினால் போந்த பொருள் யாது? இதனை யாத்த புலவர் பெருமானது உள்ளாக் கிடக்கை யாது? என்பன வற்றை ஒரு சிறிது ஆராய்ந்து வெளியிடுவ தற்கெ திருக்கட்டுரை எழுந்ததாகும்.

குருவருளால் வாய்மையான கற்றல் என்னும் பயில் வுடையோர் இறைவன் திருவடிக்கண்டு வாய்மை, யான புருஷார்த்தங்களை அடையும் பெற்றிபை உணர்த்துதல் நுதலிற்று இச்சுக்தம் என்க.

கற்றல் என்றால் ஒவ்வொரி வடிவங்களால் ஆக்கப் பட்டு உலகில் வழங்கும் பாதைகளுள் ஒன்றையோபல வற்றையோ படித்தல் என்று கூறுவதும் இத்தகைய படிப்பாகிப் பயில் வில் தேர்ந்தவர்களையே கற்றவர்கள்—கல்வி யுடையவர்கள்—கல்விமான்கள் எனக்கொண்டாடுவதும் உலக வழக்கு அல்லவா?

நாயனார் கூறியது இதுவே என்று உரைகண்ட புலவர்கள் மனப் பான்மைக்கு ஒப்ப, கல்விமான்கள் என்னும் மேதாவிகள் பெரும் பான்மையோர் இல்லை—மலிந்திருக்க வில்லை எனினும் அத்தகையோர் பலப்பலர் இருந்தனர்—இருக்கின்றனர் என்பது வெள்ளிடை அல்லவா?

ஆகலால் அவர்கள் அனைவரும் வாலறிவன் நற்றுளைத் தொழுதனர்—தொழுகின்றனர் எனக் கூறற் பாற்று மோ? எனின், அது பொருந்தாது. எனி?

வாலறிவன் நற்றுளைத் தொழுது முத்தி யடைந்தவர் எனப் பல்லோராலும் பேரந்தப் பட்ட மெப்பியார் ஞானகாசத்தில் மறைந்தனர் என்பது, அஃதாவது தங்கள் சரீரத்தைப் பினை மாக்கிப் பூமியில் விட்டுச் செத்துப் போகாமல் அச் சரீரத்தையே (தாலும்) உரிய சாதகங்களால் சூக்கும் மாக்கிப்

பின் காரணத்தில் — சிதாகாசத்தில் ஒடுக்கி மறைந்தனர் என்பது வெள்ளிடை மலை என விளங்க

பாதைகளைக் கற்றுத் தேர்ந்த வர்கள்—அதனால் பட்டங்களும் பரிசுகளும் உலக்கதவரால் வடிக்கப் பெற்ற வர்கள் மேலே கூறிய முத்தி சில்லப அடைய முடியாது செத்துப் பினங்க வாயினர் — பினாங்க ஓர்கின்றனர் ஆதலால் என்க.

“நாயனார் தமது குறட்பாவில் அவ்வாறு கூறிற் ரில்லே! மற்றே, படிக்கின்றவர்கள் — படித்தவர்கள்— கல்விமான்கள் என விளங்குபவர்கள் கடவுளைத் தொழு வேண்டும் எனவும், அவ்வாறு தொழார் எனின், அவர்தாம் கற்ற கல்விபால் எவ்வகைப் பயனையும் அடைய மாட்டார் எனவும் பொருள் படுமாறு கூறுகின்றுரேயன்றி,

வேதாகமாதிகள் அனைத்தும் ஒரே முகமாக முறை யிடுகின்றன என்னிவர் கண்டு பிடித்த நவீன முறைப் படி சரீரத்தோடு சிதாகாசத்தில் மறைந்து போகாமல் இயற்கையான மரணம் அடைதலாகிய செத்துப் போகலைக் கண்டனஞ்சு செய்தில்லே! செத்துப் போவகால் அப் பெற்றியுடையாரைக் கல்வி மாண்கள் அல்லர் என மறுத்துக் கூறிற்றில்லே!” எனின்,

அதுவும் பொருந்தாது.

முதலாவது, கல்வியினால் ஆம் பயனை அடைதற்கு வாலறிவன் நற்றுளைத் தொழு வேண்டும் என்று கூறுவதே ஆசிரியர் உள்ளாக் கிடக்கை எனின்,

அக் கல்வி என்னும் படிப்பினால் வேதங்கள் உபநிடத்தங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் சாத்தி ரங்கள் முதலிய நால்கள் பலவற்றைக் கற்பதனால் ஆம் பயன் இனைத்து எனச் சுருதி யுத்தி அதுபவத்துக்கு ஒப்ப அறுதி யிட்டுக் காண்பது அத்திபாலகியகம் ஆன்தே!

உவ்வாறு ஆராய்ந்துமில் நம் தமிழ் உலகத்தில் மேம்பீல் கூறிய வேதாம் புதலிய நூல்களைப் படித் தூணர்ந்த கனபாடிகள், வேத விசாரதர்கள், யதிகள். பாடிட கர்த்தர்கள் சகலாகம பண்டிதர்கள். சிவாசாரியர்கள், தேசிகர்கள். சாத்திரிகள் என வதிந்தவர்களினும் வதிபவர்களிலும்,

படிப்பில்லாத மற்றைய சீவர்கள் அதிக சகத்தையும் புகழையும் பூசல் களையும் பெற்று விளங்கினர் என்பதும் விளங்குகின்றனர் என்பதும் கண்டு அல்லவா?

படிப்பு என்பதே ஒரு சிறிதும் அறியாத பலர் — தபதுகொட்டை வரைவும் அறியாத பலர் மேலே கூறிய பெரிய படிப்பாளிகளிலும் பார்க்க உலகத்தில் அளவிட முடியாத வெகு நிறைச் செல்வம் உடையாய் உலக போகங்களையும் புகழையும் அதுபசித் திருக்கின்றனர்—அதுபசிக் கின்றனர் என்பது வெள்ளிடை.

ஆதலால் மேலே கூறிய சபாதானம் வியற்றது-விழுலானது என அறிதற் பார்று.

மேல் கூறியவாறு, படித்தவர்கள் கடவுள் திருவடியைத் தொழு மூத ஸார்ஜுன் படிப்பு என்னும் கல்வியின் பயன் அடைவார்கள் — அடைய முடியும் எனின்,

படிக்காதவர்கள் கடவுள் திருவடியைத் தொழு முடிபாது — அடைய முடியாது என்றனரே பொருள் படுகின்றது!

இஃது எவ்வாற்றானும் பொருத்த மற்ற வாதப்; எவ்வாறும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தகாத முடிபு.

தமிழ்ச் சங்கப் புலவருள்ளே தலைவர் எனக் கொண்டாடப் பட்ட தெப்பப் புலவராகிய நாயனார் உலகத் தவருள்ளே படிப்பில்லாத சாமானிய

சனங்களாலும் ஒப்ப முடியாத ஒரு விஷயத்தைத் தமது தமிழ் மறையில் கடவுள் வாழ்ந்து என்னும் அதிகாரத்தில் இரண்டாவது குறட் பாவாக வெளியிடுவாரா?

அவ்வாறு தானே வெளியிட டிருக்கின்றார் எனின்,

அஃது அவர் தம் நுண் மாண் நுழை புலத்தின் பண்பு இன்னதென அறியும் ஆற்றலில்லாப் புலவறிவாளர் கூற்று என்றே ஐபம் திரிபின்றிக் கூற ஆம்.

மேலும் படித்தவர்களே தங்கள் படிப்பின் திறத்தால் கடவுளைத் தொழு ஆம் என்று வெளிப் படித்துவது திருக் குறள் என்னும் போது மறையை அருளிப் புலவர் பெருமான் உள்ளக் கிடக்கை யன்று என்பது வெள்ளிடை ஆர்.

அவர் நாலைத் தற்கால மாந்தர் தீயலிட்டுச் சாம்பராக்கி விடாது வேறு என் செய்வரி?

அவ்வாறின்றி ஓங் நாலைப் பல்லோரும் சிறந்த தமிழ் மறை எனப் போற்ற கின்றனரே! பொய்யா மொழி எனவும் பொது மறை எனவும் புகழ்ந்து கொண்டாடு கின்றனரே!

தமிழ் நாட்டவரே யன்றிப் பிறநாட்டவரும் இங் நாலைப் பாராட்டு கின்றனர். இங் நால் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், லற்றின், தெலுங்கு முதலிய பாஷாகளிலும் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் உள்ள கலாசாலைகள், பள்ளிக் கூடங்கள், கழகங்கள், சங்கங்கள், சமாசங்கள், சபைகள் எங்க னும் இங் நால் பொன்னே போற் போற்றிப் படிக்கப் பட்டு வருகின்றது. சுருங்குரைக்குமிடத்து இங் நாலையும் இங் நாலாசிரியரையும் போற்றுத் தமிழ் மக்கள் இல்லை துய்த்து அப் படிப்பினால் ஆய பயனை அடைதல் கண்கூடு அல்லவா?

திருவள்ளுவர் காலத்துக்குப் பின் ஆள்ள புலவர்கள், பெளராணிகர்கள், கவிராயர்களுள்ளே தாம் தாம் இயற் றிய நூல்களில் தப்தம் அறிவிற்கு ஏற்ற ஏற்றவாறு திருக்குறட் கருக்குக்களையும் செய்யுட் பாகங்களையும் எடுத்து ஆளாதவரும் இல்லை என்பதும் மிகை யன்று திருவள்ளுவ மாஸை என்னும் சிறப்புப் பாயிரக் கவிகளே இங் நாலின் அருமை பெருமைக்கு உறு சான்றுகின்றன.

இவ்வாற்றால் பாஷாகளைப் படித்த வர்களே தங்கள் படிப்பின் திறத்தால் கடவுளைத் தொழுது அப் படிப்பின் பயனை அடைய ஆம் என வெளிப் படுத்துவது திருக் குறள் என்னும் போது மறையை அருளிப் புலவர் பெருமான் உள்ளக் கிடக்கை யன்று என்பது வெள்ளிடை ஆர்.

அன்றியும், கற்றல் என்பது ஒவி வரி வடிவங்களால் ஆகிய பாஷாகளைப் படித்ததல் எனவும், அன்ன படிப்பாளிகள் வாலறிவன் நற்றுளைத் தொழார் எனின், அப் படிப்பினால் ஆய பயனை (இகபோகங்களை, அடைய முடியாது என வும் நாயனார் கூறி விட்டனர் என்பது அவர் தம் பெருந்தகைமைக்கே பேரிமுக்காய் ஒழியும் என்பது வெள்ளிடை.

ஆங்கிலம் முதலிய பாஷாகள் பல வற்றைப் படித்துப் பெரிய பெரிய பட்டங்களையும் பெற்ற தற் காலத் தவர் எத்தனையோ பலர், வாலறிவன் நற்றுள் தொழார் எனினும்—கடவுள் வழிபாடு சிறிதும் இலர் எனினும்,

தமது படிப்பு வல்லபத்தால் பெருந்தொகைப் பொருளீட்டிச் செல்வம் அதிகாரம் என்பன வற்றில் இணையில்லாதவராய் இகபோகங்களை நன்றா துய்த்து அப் படிப்பினால் ஆய பயனை அடைதல் கண்கூடு அல்லவா?

இதனாலும், படிப்பாளிகள் வாலறி வன் நற்றுள் தொழார் எனின், அப்

படிப்பால் ஆப பயனை அடைய மாட்டார்என நாயனுர் குறிஞர் என்பது வெற்றுரை யாதல் கண்டு கொள்க.

ஆதலால் நாபனுர் அருளிப் குறட்பாவுக்கு உரிய பொருள் ஒன்று உண்டு எனவும் அப் பொருளை அறிந்து அதற்கு ஏற்ப உரை காண்டிலே முறைமையும் தக்க சமாதானமும் ஆம் எனவும் நன்று பெறப் படுகின்றது என அறிதற் பாற்று.

வால், அறிவன் நஸ் தாள், தோழார் எனின் — (வாய்மையான கற்றல் என்னும் பயில் வுடையோர்) யாவற் றையும் தடை யின்றி அறியும் தூய அறிவினை யுடைய இறைவனது ஞான பாதத்தைத் தொழுது வாய்மையான புருஷர்த்தங்களை அடையப் பெறு ராயின்,

கற்றனால் ஆய பயன் என் — அத் தகைப் கற்றல் என்னும் பயில் வைக் கைக் கொண்டு ஒழுகியதனால் ஆம் பயன் வேறு யாது?

என்பதே ஷீ குறட்பாவுக் குறிய பொருள் எனக் கொள்ளற் பாற்று, (கொல் அசை நிலை என்ப.)

வாய்மையாகக் கற்றவர் எனப் படுவோர் பாஷங்களைப் படித்துப் பட்டங்களைப் பெற்றவர்ஸலர் என்பதும், குருவருளால் வாய்மையான கற்றல் என்னும் பயில்வு கைவரப் பெற்றேரவர்யமையான கல்வி யுடையோர் வால்றிவன் கற்றுள் தொழு வேண்டியவர் — தொழுவர் — தொழுமல் ஜிருக்கமாட்டார் — தொழுது அதனால் ஆம் பயனுகிய இம்மைமறுமைப் பேறுகளை — வாய்மையான புருஷர்த்தங்களை அடைந்து அதுபினிக்கும் ஆற்றல் உடையாவர் என்பதுமே நாயனுர் உள்ளக் கிடக்கை என்பது வெள்ளிடமலையாம்.

திரு ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

முந்தாலையினாகமோடேனமுள்ளக்

[கொம்பவைபூண்டு]

வற்றலோடுசலனுப்பவிதேர்க்கெனதுள்ளன்
[கவர்கள்வன்]

கற்ஶல்கேட்டலுடையார்பேரியார்கால்

[தையாப்பிழேழுதேத்சி]

பெற்றமூர்க்கப்பிரமாபுரமேவிபபம்மனி

[வண்ணதே]

(ஷீ திருப்பிரமாபுரம் — பண்டப்பாடை

[பாசரம்பி])

என் ஞான சம்பந்தப் பெந்தான் அருளிய பாசரமும் வாய்மையான கற்றல் என்னும் பயில் வுடையோர் வாலறிவன் நற்றுள் தொழுது அக்கற்றலால் ஆப பயனை அடைவார் என்னும் நாயனுர் கருக்கையே நன்று வலி யுறுத்துதல் காண்க.

எம் பெருமானைப் பெற்றம் ஊர்க்கிரமா புரமேவி ய பெம்மானைப்-இடபா ரூடனுப்க் கண்டு தொழும் வித்தகராகிய பெரியார் இவரே ஆர்.

பேற்றம் — மால் விடை. வாய்மையான கற்றலால் டிலம் விலை மாகப் பெற்ற — பரிபாகம் பெற்ற விமல யாக்கை இதுவே ஆம்; விமல யாக்கையில் தூய உணர்ச்சி வழிவாகிப்பிவம் விளக்கம் பெற்று விற்பதாகும்.

ஆக்கையில் உறு பொருள் ஆகிப இறைவன் இடபா ரூடனுப்க் காட்கி கொடுத்தல் என்பதன் தத்துவார்த்தம் இதுவே. [பிரமாபுரம்—தகரா காசம்]

கல்வி கேள்விகள் ஒன்றே டொன்று தொடர் புடையன. இஃது உகிய அக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒக்கும்.

வாய்மையான கேள்வியின் பண்பும் பயனும் “வித்தகம்” தொகுதி 2 இல் 4 இல் கூறப்பட்டன. ஆங்குக் காண்க.

வாய்மையான கல்வியே — கல்வி கேள்விகளே வியாப்பிய வியாபகங்களின் மத்திய கத ஸ்தானமாகிய உயரிய தடத்தை—வாலறிவன் நற்றுளாகிய ஞான பாதத்தை அடையச்

செய்வன்; கண்டு தொழுச் செப்வன்; தொழுது வாய்மையான புருஷர்த்தங்களை — இக பரசகங்களை அடையச் செய்வன்.

வாய்மையான கற்றல் என்று என்னை? எனின், சிறிது கூறுது: —

குருவருளால் அதட்டிக்கப் படும் கள வெராமுக்கப் பரிஸ்வகளாகிப கந்தருவ வழக்கத்தால்—நிறை முறையான சிற்றின்பநுகர்ச்சியால்-முன்னிலை களை நிறை கண்டு பஞ்சீகரணித்தலாகிப அருந்தல் போருந்தல்களால் கல் என்னும் பஞ்ச தநுக்களை—மல பெளதிக் கர்த்தை விமல மாக்குதலாகிப ஒழுங்கமே கற்றல் எனப் படுவது. வாய்மையான கல் வி என்பதும் இதுவே.

கல் என்னும் பஞ்ச தநுக்கள் விமல மாகி (வி) அழகு பெறுதலே வாய்மையான கல்வி எனப் படுவது. தூப உணர்ச்சி யாகிய மெப் யுணர்ச்சி — ஞான திருஷ்டி விமல யாக்கைக்கீடு உரியது என்க.

“ஜந்து கல்லால் ஒரு கோட்டை”

என்னும் பெரியார் வாக்கிபத்தில் ‘ஜந்து கல்’ என்பது பஞ்ச தநுக்களையே — பஞ்ச பெளதிகங்களையே குறித்த தாரும்.

பஞ்ச பெளதிகங்களால் ஆப பிண்டம் கலிலம் (கல் + இலம்) எனப் படுவதும் அறிக்.

திருமந்திரம்.

தானே யளித்திடுக் கையலை நோக்கினால் தானே யளித்திடு மேலுற வைத்திடும் தானே யளித்த மகாரத்தை யோதிடத் தானே யளித்ததோர் கல்லொளி யாமே. (ஷீ 4ம் தாங் திருவும்பலச் சக்கரம் செ.24)

என்னும் எம் அண் ணஸ் திருவாக்கில் கல் என்பது பஞ்ச தநுக்

கோபை—சீரத்தையே குறித்த தகும்.

தையல்—ஷ்ளைவேற்றிக் காணப்படும் அருள்வடிவான சத்தி-திருவடி.

நோக்கதல்—மதி வைராக்கியம் கொண்டு இலக்ஷிபத்தை விட்டு நீங்காது பயிலுதல்.

மேல்உறவைத்தல்-வியாபக நிறை குறுகுதலால் வியாபக வியாப்பிய சந்தியாகிய உயரிய தடத்தை அடையச் செய்தல்.

மகர வித்தை என்னும் மௌனமந்திராதிக்ய வித்தைபைக் குருவருளால் பெற்றுப் பயிலுவதால் கல் என்னும் பொதிக் தநு ஒளி மயமான அமல் தநுவாகும் என்பது போதர

.....“மகாரத்தை ஒதிடத் தானே அளித்த தோர் கல் ஒளியாமே.”

என்று கூறப் பட்டது.

கல்லொளி யேயென நின்ற வடத்தை கல்லொளி யேயென நின்றன் இந்திரன் கல்லொளி யேயென நின்ற சிகாரத்தைக் கல்லொளி யேயெனக் காட்டினுன் ரூனே.

(ஷ்டி ஷ்டி செ. 25)

வட தீசை—நாதாந்தம். நாதாந்த சோதிப் பிழம்பு பொக தநுவாகிய உடலுட் காணப் படுவ தாதவின் “கல்லொளியே யென நின்ற வட தீசை” எனப் பட்டது.

இந்திரன் ஒளி மயமான—பொன் மயமான விமல பொதிக் தநுவடைய வழியடியானும் அமலப் படி யேற்றம் பெறுபவன் ஆதலால் “கல் லோளியே என நின்றன் இந்திரன்” எனப் பட்டது. “வானுடர் கோவும் வழியடியார்” என்பது திருவாசகம். இவ் வழியடியானுகைய மெய் யடியானே வாய்மையான கல்லி யுடையவன் எனக் கால் வழி யடியான்-முத்தி நெறியில் நிற்பவன்; அமல் முதற் படி கண்டு

—வாலறிவன் நற்றுள் கண்டு தொழுது உற்றழியுங்கைக்காடுக்குங்கல்வியினுாஸ்
—படி யேற்றம் பெறுபவன் ஆவன். [கிள்ளைசீப்புப்பிரிக்குற்றுதுணை]

திருமந்திரம்.

துணையது வாய் வருங் தாயகந் சோதி துணையது வாய்வருங் தாயநந் சொல்லாம் துணையது வாய்வருங் தாய்மலர்க் கக்கம் துணையது வாய்வருங் தாயந்தப் பல்வியே.

(ஷ்டி 1ம் தந். கல்வி மக். 5)

என வாய்மையான கல்விபே சிற்று யிக் குற்ற துணை என எம் அண்ணால் சுறுளிப்பதும் அறிக்.

பூவும் நீரும் ஒரு புறமாக, காலும் வானும் ஒரு புறமாக (இருவினை ஒப்பு) நடுவே நின்ற—நடி அரசாகிய இச் சிகாரமாகிய அமல் அக்கினி என்னும் அமல் ஒளி ஆக்க முறுதலால்—கெதி பெறுவதால் வாய்மையான கல்லி—கல் அழகு படுதல் கைவரப் பெறும் ஆதலின் “கல் ஒளியே எனக்காட்டி ஞன் தானே” என்று கூறப் பட்டது.

இத்தகைய கல்லி பெறுதலாகிய—கல் என்னும் பஞ்ச தநுக்களை விமல மாக்குத் தாகிய கற்றல் என்னும் பயில்வே “அழுகை” என்னும் பரிபாஷையால் தத்துவப் பெரியாரல் கூறப் பட்டது. (“வித்தகம்” தொகுதி 3. இல. 40, 41 இல் காண்க.) கற்றல் என்னும் பயில்வே தூலத் துள்ள அழுக்கை அழுக்காகிய மறத்தன் மையை மாற்றுவது.

இத்தகைய வாய்மையான கற்றல் என்னும் பயில்வி னற்றுள்ள நம் முள்ளே இறைவன் திருவடித் தரி சனம் உளதாகும்; வாலறிவன் நற்றுள் தொழப்படும். தொழுதலால் இக்பரசுக்களாகிய கல்வியின் பயன் காணப் படும்—துய்க்கப் படும்.

பின் வரும் செய்யுளும் வாய்மையான கல்வியால் ஆம் பயனுக்கே உரிய தாகின்றது.

நீதி நெறி விளக்கம்.

அறம்போநுள்ளுப்பமும் வீடுமேயக்கும் புறங்கூடங்கல்வியைச் சூட்டும்—உறுத்தவ

(வொன்று)

துணையது வாய் வருங் தாயகந் சோதி துணையது வாய்வருங் தாயநந் சொல்லாம் துணையது வாய்வருங் தாய்மலர்க் கக்கம் துணையது வாய்வருங் தாயந்தப் பல்வியே.

[கிள்ளைசீப்புப்பிரிக்குற்றுதுணை]

தூபநற் சோதி—அமல் ஒளி தூபநற் சோல்—அமல் நாதம். தூபநற் கந்தம்—மணம் கழுத் தெய்வத் து இள நலக! கல்வி பெற்ற விமல யாக்கைக் குரிப்பு மணம் போலும் சிவ மணம். தூபநற் கல்லி—கல் என்னும் பஞ்ச தநு அழகு பெற தலாகிய வாய்மையான கல்வி.

கல்வி என்னும் அதிகாரத்துள்ள இம் மந்திரத்தால் கூறப் பட்டன எல்லாம் கற்றல் என்னும் பயில்வினுள் கல் அழகு பெற்ற விமல தநுவுக்கே உரியன வாகும்.

இத்தகைய கல்வி யுடையவரே கண் உடைபவர். இதுவே ஞானக் கண—யபநயனம். வாய்மையான கற்றல் என்னும் பயில்வால் ஊனக் கண்ணை ஞானக் கண்ணுப் பாற்ற மடைவது.

சிவவாக்கியர் பாடல்.

விண்ணினின்று மின் னெழுங்குவின்னெணு இங்குமாறுபோல் என்னுணின்றுமேண்ணுமிசனென்னகத்திருக் (கையால்

கண்ணின்றுக்கண்ணிற்குறவிழுமிக்கண்ணறி விலை என்னுடையான்றும்யான்றிந்தத்தில்லை (யே,

(ஷ்டி செ. 24).

இதனால் ஊக்க கண்ணே நூக்க கண்ணுக மாறுவ தெப்பதும் வாய் பையான கல்வி பெறுதலாகிய அதன் ந்றுள் தன்னையுப் தலைவரையும் அறிய முடியும் —வாஸ்தவம் நற்றுள் கண்டு தொழு முடியும் என் பதும் நன்று வலியுறுதல் கண்டு கொள்க.

“என்னுள் நின்ற என் னையும்”, என்பது சிவனே சிவன் சிவனே சிவன் என்பதனை நன்று புலப்படுத்து கீர்த்து.

நூன ரத்தினக்குறவுஞ்சி.

“தன்னையறிபுக் தளமேது சொல்லடிசிங்க கண்ணிடையான்நடந்தே யல்லவோ சிங்கா”

எனப் பெரியார் பணித்ததும் அறிக.

பாட்டினத்தடிகள் நூனம்.

“கண்ணுமல் நூனங் கருதாமல் நெஞ்சேந் என்னுதமாய்கை யெலாமென்னுக்கிருய்”

(ஷ. செ. 76)

என் பதும் இவ் வண்மையையே உணர்த்துதல் காண்க.

கற்றல் என்னும் பயில்வால் ஆகும் காய் சித்தியால் இத்தகைய நூனக் கண் னையுடைய — வாய்மையான கல்வி யுடைய பெய் யடியாரே வால் நிலன் நற்றுள் கண்டு தொழு வல்லவர் — வியாப வியாப்பியங்களாகிய இரு நிலைகளையும் காண வல்லவர் என்பதும் இதனுள் யாவும் அடங்கும் என்பதும் பின் வரும் பிரபல சுருதியாலும் நன்று வலியுறுதல் காண்க.

திருமந்திரம்.

அண்டங்க ளேழு மகண்டழு மாவியும் கொண்ட சராசர முற்றுங் குணங்களும் பண்ட மறையும் படைப்பளிப் பாதியும் கண்ட சிவனுமேன் கண்ணளியில்லையே (ஷ. 7ம் தங். அடியார் பெருமை மங்க.)

கற்று வார்க் கருத்தி வோர் கண்ணுக்கூடு”
(ஷ. 1ம் தங். கல்வி. மங்க. 2)

என விதந்து கூறப் பட்ட கண்ணும் வாய்மையான கல்விமாண்களுக் குரிய நூனக் கண்ணே ஆகும்.

உலகோர் ஒலிவரி வடிவப் பாதை களைப் படித்தலாகிய போலிக் கல்வியில் எத்துணை வல்லபம் படைத்தவரே ஆயினும் கண்ணுடையாதல் முடியாத காரியம். மற்றே, முகத்து இரண்டு புண் னுடையவரே — அசத்த மான நீர் வடியும் ஊனக்கண் உடைய வரே — முன்னிலைகளைக் கண்டு பயங்கும் குருட்டுக் கண் னுடையவரே ஆவர். இது பற்றி யன்றே,

குறள்.

கண்ணுடைய ரெங்பவா கற்றேர் முகத் (திரண்டு புண்ணுடையர் கல்வா தவர்.

(ஷ. 40-ம் அதி. கல்வி செ. 3)

என வாய்மையான கல்விமாண்களுக்கும் உலகியலுக்கு ஒப்பிய படிப்பாளி களுக்கும் உள்ள இட்ட யீட்டின் பெட்டைப் பிளக்கிக் காட்டி யருளினார்மது பொய்யில் புலவர் என அறிக.

பின் வரும் பிரமாணமும் கற்றல் என்னும் வாய்மையான கல்வி யின் அருமை பெருமையை நன்று புலப்படுத்து கின்றது.

திருமந்திரம்.

குறிப்பிற்க் தேனுட ஹியிரது கூடிச் செறிப்பறிக் தேன்மிகு தேவர் பிரானை மறிப்பறி யாதுவங் துள்ளம் புகுந்தான் கறிப்பறி யாமிகுங் கல்விகற் றேனே.

(ஷ. 1ம் தங். கல்வி. செ. 1)

“கறிப்பு அறி யாமிகும் கல்வி கற் றேனே” என்பது ஓதாது உணர்த்

லாகிய வாய்மை யாகிய கல்வியை ஊர்த்தி நின்றது. கல் அழகு பெற்ற விலை காயமுடைய வித்தகக்கீரே ஒதாது உணர்ந் தோர் ஆவர். கறிப்பு—கறித்தல் என்றால் தின்னுகல்—சப்புதல் என்றார். புத்தகங்களை ஒவாது படிப்பவளை “இவன் புத்தகங்களைச் சப்புகிறுன்” என்பார். X.

வாய்மையான கற்றலால் இரு வினை பொப்பு மல பரிபாகம் கை வர்து உடலுயிர் ஒன்றியமையும் அதனால் தேவர் பிரானுகிய தங்கதைபைக் கண்டு அவனடி தொழு தலால் அவன் உள்ளம் புகுந்து வேற்ற நின்றமையும் இம்மந்திரத்தால் கூறப் பட்டன.

நிந்தின்ற போதே நிலைபை யான்கழல் கற்கின்ற செயிரின் கழித்துறுப்பு பாவங்கா சொற்குன்ற வின்றித் தொழு விளைவில் கொழு தழன் மற்றென்ற மற்றென்ற லாத மனிவிளக் காமே.

(ஷ. 1-ம் தங். கல்வி. மங்க. 3)

“கழல் கற்கின்ற செப்மின்” என்பது வாய்மையான கற்றல் என்னும் பயில் வால் வாலறிவன் நற்றுளைப் பற்றுதலை உணர்த்தி நின்றது. வாய்மையான கற்றலாற்றுள் உடலுயிர் மாச நீக்கித் தூய்மை யடையும் என்பது போதா “கழிந் தோமே பாவங்கள்” என்று கூறப் பட்டது.

“சொல் துன்றல் இன்றி தோழுதல்” என்பது நாதங்களாகிய வேதங்களை ஒவாது ஒதுதலை உணர்த்தி நின்றது. இவ்வாறு தொழுதலால் நற்றுளே உடலுள் மணி விளக்காய் விளங்கும் என்று கூறப் பட்டது.

“சோல் துன்றல் இன்றி” என்பது “கற்பெனப் படுவது சொற்றிறக் பாமை” (கொன்ற வேந்தங்) என்னும் ஒளவையார் அருளிய வேத சூக்தப் பொருளுடையது.

கற்பு கல்வி என்பன ஒன்றே ஆடி. வாய்மையான கற்றல் என்னும் பயில்

வுடையவரே சொல் என்னும் ஒவிநாதம் தம் மகத்துத் திறம்பாது இருக்கப் பெறுபவரும் ஆவர். இதன் விளக்கான உரையை “வித்தகம்” கொடுதி 2 இல. 8இல் காணக்.

இறையனர் களவியல்.

“.....
கற்பெனப் படுவது களவின் வழித்தே”
(ஷஷ் சூக்தம் 15)

என்பது ஆலவாயில் அவிர் சடைக்கடவுள் திருவாக்கு.

களவு என்னும் கந்தருவ வழக்கத் தால்-கற்றல் என்னும் பயில்வால் கல் என்னும் பஞ்ச தநு (சீரம்—உடலூபிர்) அசக்தம் நீங்கி விமல மாதலே பூத்தலே கற்பு எனப் படுவது. கற்பு என்றால் பூப்பு என்றனர் களவியல் உரையாசிரியர்.

கல் பூப்பத னற்றுன—கல்வி பெறுதலாற்றுன் சீரம் அசக்தம் நீங்கி அழக் பெறும்—விமலமாகும். இருவினை யொப்பு மல பரிபாகம் கைவருதல் என்பது இது வேவ ஆம். இதனற்றுன் வாலறி வன் நற்றுன் கண்டு தொழுப்படும்.

“ஆகார பீஜ யோனி விவகாரம்”

என்னும் கற்றலால்—பயில் வால் தூலத்துள்—உடலூபிரில் உள்ள மறத் தன்மையாகிய களிம்பு—தூலத்துள் தடிப்பு நீங்கி அத்தூலம் விமல மடைதலாற்றுன் ஆக்கையின் உறுப்பொருளாகிய இறைவன் திருவடி கண்டு தொழுப்படும். அன்றேல் இறைவன் திருவடி கண்டு தொழுதல் முடியாத காரியமேயாகும்.

இத்தகைய கற்றல் என்னும் பயில்வே வாய்மையான பிரமசரிய ஒழுக்கமும் ஆம்.

பிரம்மசாரி தநுவநாளால் கற்றல் என்னும் பயில்வைக் கைக் கோள்ள வேண்டியவன் எனச் சுருதி கூறுவதன் உண்மைப் பொருளும் இதுவே ஆம்.

கவலைக் கேட்குதுக் கழலினைகள் தந்தந
[ஷஷ்]

செயலைப்பரவிகாக்கதன்னேணங்
[கொட்டாமோ.

(ஷஷ் திருக் கதனேணைக் செ. 17)

மென் வரும் பிரமாணம் கற்றல் என்னும் பயில் வுடையவரே — கல்வி யுடையவரே வாலறிவன் நற்றுளைப் பற்ற வல்லவர் எனவும் அவரே வானவர் — இறையா நாட்ட மாகிப்பானவர் கண்ணுடையவர் எனவும் பேரின்ப லாபம் பெற வல்லவர் எனவும் நன்று புலப்படுத்துதல் காணக்.

திருமந்திரம்.

பற்றது பற்றிற் பரமனைப் பற்றுமின் முற்றது வெல்லா முடல்வா னருள்பெறில் கிற்ற விரகில் கிரெராளி வானவர் கற்றவர் பேரின்ப முற்று தீங்றுரே.
(ஷஷ் 1-ம். தங் கல்வி மக்டி)

“பாந்திரம் சிவம் என்று பணிதஸ்” எப்பது நிறை முறையான அந்தகல் பெருங்கல்களால் — கற்றஸ் என்னும் பயில்வாஸ் ஆக்கையின் உறுப்பாருள் ஆகிப வாலறிவன் நற்றுள் தொழுத கீலைப் பண்டத்தி நின்றது.]

திருப்புகழ்.

“சருவியாத்திரத்தி ரான
சடுதேகளாஸ்பக்கலம்பாத
அருமறையாத்தெற்றகிரிய
அதியவார்த்தையைப் பெறுவேனே.....”

பத்திரகிரியார்

மெப்னுநானப் புலம்பஸ்.
சாத்திரத்தைக்கட்டுச்சதுமறையைப் பெர
[யாக்கிச
குத்திரத்தைக்கண்டுதுபரறுப்பதை
காலம்

(ஷஷ் செ. 156)

உலகில் வழங்கும் நால்களைப் படிப் பதால் — சாத்திரப் படிப்பால் இறைவன் கழலினை காண முடியாது— கண்டுதுன்பம் நீங்கிப் பேரின்ப லாபம் பெற முடியாது என்பது பின் வரும் பிரமாணங்களாலும் நன்று வலியுறுதல் கண்டு கொள்க.

திருவாசகம்.

உலகில் வழங்கும் நால்களைப் படிப் பதால் — வித்துவத் திறத்தால் வாலறிவன் நற்றுள் கண்டு தொழ முடியாது என்பது இவ் அதுபவத் திரு

குத்திரம்—வாலறிவன் நற்றுளாகிய நான் பாதம்; வியாப்பிய வியாபக சந்தியாகிய மத்திய கதல்தாணம்—தூக்கம் என்னும் நிறை கோலாகிய தடம்.

உலகில் வழங்கும் நால்களைப் படிப் பதால் — வித்துவத் திறத்தால் வாலறிவன் நற்றுள் கண்டு தொழ முடியாது என்பது இவ் அதுபவத் திரு

வாக்குகளால் வெள்ளிட யாதல் காணக.

உலகில் வழங்கும் வேதம் முதலிப் நூல்கள் எல்லாம் மேலே கூறிய வாய்மையான கற்றல் என்னும் பயில்வு—வாய்மையான கல்வி ஒன்று உண்டு எனவும், அதனால்ருஞ் இறைவன் திரு ஷி கண்டு உட்தி யடைய முடியும் எனவும், அத்தகைய பயில்வைக் குருவருளால் அடைய வேண்டும் எனவும் கூறு பள்ளிற்பயன் படுவனவே: யள்ளி, இவை தாமே வாய்மையான கல்வியை அளித்துவிட மாட்டா என்பது — இவற்றைப் படித்தலே வாய்மையான கற்றல் ஆகாது என்பது கண்கூடு.

மேல், “வாலறிவன் நற்றுள்” என்பதன் பண்பும் அதனைத் தொழுதலால் ஆம் பயனும் ஒரு சிறிது குறி இருக்கட்ட ரோ முடிக்கப் படும்.

வால் அறிவன் —தூய அறிவினை படையவன்; மெம்பறிவினை யடையவன்; பூரணமான ஞான முடையவன்; சர்வஞ்ஞத்துவ முடைய இறைவன்.

வால் --வெண்மை --தூயமை எப்பொருள் படும்.

வாலறிவு —தடையிலா ஞானம் — சர்வஞ்ஞத்துவம். வெண்மை மாசு ஸ்மைக்கு —அழுக்கின்மைக்கு அறி குறி யாகும். அழுக்கு நீங்கிப் தூயமனம் வெள்ளை யானை என உருவகிக்கப் படுதலும் இப்பொருள் பற்றியே ஆகும்.

நற்றுள் —நல்ல தாள். அது தான் ஞானபாதம் என்பது. நல்ல தாள் என்றதனால் தீய தாஞும் உள்ளதோ? என்பது சங்கை. ஆம்.

தீயதாள்உண்டு என்பதே உத்தரம். அது தான் அஞ்ஞானபாதம் -- அசுத்தம் --வியாபகம் எப்படுவது.

வியாப்பியம் என்னும் எம் பெருமான் நற்றுளாகிய அமல ஐகாரத்தி

னின்று ஒவ்வொரு காரம் இன்ன இன்ன நிறை எப்ப பிரிந்து வியாபகம் பெற்றது-விரிந்தது அகிலப். இது பங்க முடையது —நிறை பேதத்தால் ஏற்றிமிவு என்னும் விஷம முடையது —விஷ குணமுடையது. ஆதலால் தீயதாள் எப்பட்டது. இவ் வியாபக நிறை குறக வேண்டும்.

வேத வடிவின னகிய ஆசான் அருளால் பெறப்படும் உரிய சாதகங்களால் இத் தீய தாளாகிய வியாபக நிறை குறக வேண்டும். குறுகுதலால் இரண்டு தாஞும் சமம்-பெறவேண்டும். இது தான் சமரச இடம் —உப சாந்தம் பெற்ற இடம் —உப சாந்தத்தடம்.

வாலறிவன் நற்றுள் தொழும் இடம் இதுவே. கழலினைகள் காணப்பட்ட இடம் —சேவடிகள் இரண்டும் வைக்கப்பட்ட இடம் இதுவே.

வாய்மையான கற்றல் என்னும் பயில் வால் இத் தடைத்த அடைந்த உண்மையை — இத்தகைய உயரிய நிலை மை கைவரப் பெற்ற உண்மையையே

திருவாசகம்.

“..... கவலைக்கேடுத்துக்கழலினைகளத்திற்குஞ்செயலைப்பறவிநாங்தெள்ளேளனங்

[கொட்டாமோ]

எனவும்,

..... சேவடிகளேரண்டுபீவைப்படிமன் முயை கலங்கினேன்கவங்காமலேவந்து காட்டினுயிக்முக்குன்றிலே”

எனவும் அருளிச் செய்தார் மனி வாசகப் பிரபு.

வாய்மையான கற்றல் என்னும் பயில்வின்ற்றுள் இத் தடத்தை அடைய வேண்டும். இரு விணையும் சமம் பெற்று மல பரிபாகம் கைவரப்

பெற்ற இடம் இதுவே.

வியாப்பிய வியாபக சந்தியாகிப் பீத் தடத்தை அடையப் பெற்றேர்க்கு --வாலறிவன் நற்றுளாத் தொழுவோர் க்கு பாது குறைபும் இல்லை. நினைத்தன யாவும் முன்னிற்கப் பெற்ற அவற்றை நிறையோடு உண்டு உபாதி பெற்று நித்தியத்துவம் பெறுவோர் -- வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை -- இப்பரசுகங்களை அடைவோர் -- பேரின்பலாபம் பெறுவோர் இவ்வர யாவர்.

வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை அடைவதே கற்றதனு லாய பயன் -- வாய்மையான கல்வியால் ஆகும் பயன் என அறிதற் பாற்று,

வாலறிவன் நற்றுள் தொழுத உண்மையே --கற்றதனுல் ஆம் பயனே பின் வரும் பிரமாணத்தாலும் வலியுறுத்தாம் பட்டது.

திருவாசகம்.

காட்டா தனவேல்லாச் காட்டிச் சிவங் [காட்டித் தாட்டா மரகாட்டித் தன்கருணைக் [தேன்காட்டி நாட்டார் நகைசெய்ய நாமேலை வீடையத் தூட்டான் கொண் டாண்டவா பாடுதுவ் காணம்மானுய்].

(ஷ திருவும்மானை பாசரம் 6)

வியாபக நிறையாகிப் தீய தாள் குறகு வதால் --வியாபகத்தினது ஒடுக்கச் தால் -- வியாப்பியத்தொடு ஒன்றுதல் --சமப்படுதலால் உள தா கும் இத்தடமே ‘தூக்கம்’ எனப் படுவது.

‘‘வித்தகம்’’ தொகுதி பி இலடுபி இல் “தூக்கம்” என்னும் கட்டு ரயில் காண்க.)

இத் தடத்தை அடைந்தவராகிப் பீயர்க்கேதாரே--கல்விமாங்களை வியாப்பியம் வியாபகம் என்னும் இரு

ஒரு துறைக் கோவை.

யாழ்ப்பாணம் புன் னலைக்கட்டுவன்.
வித்துவான் பிரம்ம ஸ்ரீ. சி. கனேசையர்
அவர்கள் எழுதியது.

(தொகுதி 3 -ம் 44, 45வாரத் தொடர்ச்சி.)
[பதிப்புரிமை கட்டேர ஆசிரியர்க்கே உரியது]

நடுப்பது மாலய மாதனையாய் கடை கற்றவன்றே
கொடுப்பதுங் கற்ற ராகுாதன் நேவைக் குவட்டின்மத
நெடுப்பது மெய்வதும் பாராய் வளைதரு மிக்கையினி
லடுப்பதுங் கஞ்சத் தரும்பாகும் வேலுக் கழகல்லவே.

கஞ்சத்து அரும்பு—தாமரை யரும்பு போன்ற மூலை.
வேல்—வேல் போன்ற கண். இக்கிள்—கருப்பம் வில்லில்
ஜீ—சாரியை. கருப்பம் வில்லில் பொருந்துவது தாமரை
யரும்புக்கே யன்றி வேலுக் கழகல்ல என்றபடி.

மெய்ம்மலராசன மின்னுன் மிதிலையில் வில்வளைத்
கைம்மலர் மேகந்துரை ராகுாதன் கரங்கை வெற்பில்
செம்மலர் மேவுங் தேனுள் தேயன்றித் தேனிடத்தி
லம்மலர் தோற்றுங் கொல்லோசால்லுவாய்மூல்லையாரணக்கே.

தேன்-வண்டு போலுங் கண். மலரிடத்தில் வண்டிருக்கு
வகை ஓர் வும் உடையவர் (மூவடி
முப்பது -ஒழிபு—சூக்கம் 4) “காட்ட
டாதன வெல்லாம் காட்டி” என்பதன்
பொருள் இதுவே ஆம்.

நற்றுள்-தொழுதலே கந்தழி சித்தி
க்கப் பெதறலும் ஆம்.

திருமுருகாற்றுப்படை.

“..... சேவ்வேற்சௌய்
சேவடிபடநுஞ்செம்மலுள்ளமொடு
நலம்புரிகொள்கைப்புலம்பிரிந்துறையும்
செலவு.....”

எனச் சங்கப் புலவராகிய நக்கிரர்
கூறியதும் வாலறிவன் நற்றுள் தொழு
தலாகிய கந்தழி சித்திக்கப் பெறுதலே
ஆகும். முன்னிலை ஆசான் துணையால்
அடையப் படும் தடம் —அடைய
— வேண்டிய தடம் இதுவே.

இத் தடத்தை அடைந்து வேண்டிய
யன யாவற்றையும் கண்டு உண்டு வாய்
மையான புருஷார்த்தங்களை அடை

மன்றி, வண்டிலே மலர் தோற்றுமோ என்பது தொனி.
பின்திய மலர்—மலர் போலுங் கை. மூஸ்லை—கற்பு மூஸ்பு
மாம்; விரித்தல் விகாரம்

வணங்காத தெய்வைப் பொருமால் சொரிமுக்கு என்னியர்
[பொன்
நனங்காரு மார்பன் ரகுஙாகன் தேவை யணிவரை மேல்
குணங்காத விக்கு நெடுமீனங் தன்னுடன் கூடியத்தை
விணங்கா திணங்கு மழியாக கண்ணி சிளம்பிடியே.

மீன்—மீன் போ லுங் கண். அத்தம்—கை. இனி
மீனராசியோடு அத்த நட்சத்திரம் பொருந்தல் இபை
பின்று. கண்ணியோடு பொருந்துவது இபையும் என்பதுந்
தோன்றிற்று. அத்தம்—கண்ணிக்குபியது.

(தொடரும்)

தலே, கற்றதனுல் வாலறிவன் நற்றுள்
தொழுது அடையும் பயன்
வாய்மையான கல்வியால் ஆம் பயன்.

வாய்மையான கல்வி யுடையோர்
வாலறிவன் நற்றுள் தொழுது அம்
அதன் பயனை அடைதலும் திண்ணம்
—சத்தியம்.

இது பற்றியே,

அன்னையை—தூலச் சிவையைப் போ
ற்று தலாகிய வாய்மையான கற்றல்
என்னும் பயில்வு சீவர்கள் உய்வுக்கு
இன்றிய மையாதது எனவும்,

அதனை உடையோர் அவ் அன்னை
யின் அருள் பெற்று அவளால் அப்ப
ணைக் கண்டு — வாலறிவன் நற்றுள்
கண்டு தொழுவார்—தொழுமால் இரு
க்க மாட்டார் — தொழுது அக் கற்ற
லால் ஆம் பயனை அடைவார் எனவும்,

இதுவே இக பர சுகங்களை அடை

தற் குரிய சத்திய நெறியாகிய குரு
நெறி எனவும் வற்புறுத்து பவராய்

“கற்றதனு லாய பயனேன்கோல்
[வாஸ்திவ
நற்று டோழாச ரெனின்”

என்னும் அரிய பெரிய சூக்தத்
தைத் தமது தமிழ் வேதத்தில் கடவுள்
வாழ்த்து என்னும் அதிகாரத்தில் இர
ண்டாவது குற்ப்பாவக அருளிச்
செப்தார் எமது பொய்யில் புலவர்
என அறிதற் பாற்று.

மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவை களால் திரு
வள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள் என்
தமிழ் வேதத்தில் கடவுள் வாழ்த்து
என்னும் முதலாம் அத்தியாயத்தில்
இரண்டாம் சூக்தமாகிய “கற்றதனு
லாய பயனென்கொல்” என்னும்
குறட் பாவின் உண்மைப் பொருள்
ஒரு வாறு உணரத்தகும்.

சுபம்.

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தென்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமாந் ச. கந்தையப்ளீன்

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத் தீன் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0—2—9 அனு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்

புதுவை.

TOWARDS TRANSCENDENCE.

Vedanta Kesari Madras, Writes:—

"The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man become the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality."

Price As. 12.

Nandhi Publishing House

PONDICHERRY.

இனும்!

இனும்!

சுத்த சாதகம்

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை
செலவுக்கு உரிய 6 சதம் அல்லது
அனு ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம். புதுவை.

Imprimerie "VITTAGAM" — Pondichéry.

ஐவு

வைத்தியம்

வேண்டுவோர் 6 அனுதபால் முத்திரை
அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

Vient de paraître, à

L'ARGUS

Doyen des Bureaux d'extraits de Presse de France et de l'Etranger — la nouvelle Edition, la septième de:

"NOMENCLATURE des Publications en LANGUE FRANCAISE du monde entier"

C'est un volume très documenté, genre de travail unique, classé méthodiquement, contenant plus de 15000 noms de périodes différents en langue française dont chacun d'eux possèdera un exemplaire.

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam.